

2. PÜHAPÄEV PÄRAST NELIPÜHA. 1. lugemisaasta

Luuka 16:19–31 *Tähendamissõna rikkast mehest ja vaesest Laatsarusest*

KADUVAD JA KADUMATUD AARDED

Isa ja poeg rändavad oma teed. Nende eesel veab vankrit, mille peale on isa sättinud oma puusepa tööriistad. Seal on ka talle ja pojale elamiseks vajalikud tarbed. Nad on maha käinud juba pika tee ning kohanud väga erinevaid inimesi. Isa on tähele pannud, et inimesed räägivad ikka ja jälle ühest rabist, õpetajast, kes käib külast-külla, linnast-linna koos oma õpilastega. Nad nimetavad Teda Jeesuseks. Vahel öeldakse Jeesuse kohta ka Messia ja Prohvet. Inimesed jutustavad imelisi lugusid parenemistest ja terveks saamisest surmatõbedest.

„Ei tea, kas me ühel päeval saame ise ka näha, seda Jeesust,“ räägib isa oma mõttest pojale. „Oleks päris huvitav teada saada, milline Ta välja näeb. Kas Ta näeb välja nagu tavaline inimene, või on ta teistest kohe väga erinev? Kas Ta on rikas või on Ta vaene? Milliseid riideid Ta kannab?“

„Oleks tõesti põnev kohata inimest, kellest kõik räägivad!“ on poeg isaga nõus.

„Vaata seal eemal on üks suurem maja. Lähme vaatame, kas saame sealt öömaja paluda,“ osutab isa orus paistva maja poole. Rändurid liiguvad majale lähemale. Maja taga on suured oliivipuude aiad. Puud on küpsevate viljad all lookas. Sellel aastal töötab tulla hea saak. Näib, et ka eelmised aastad on pererahvale olnud viljakad. Puudust siin ei tunta. Maja on ehitatud parimast materjalist. Ümber viljapuu aedadel on kõrged kivimüürid. Maja tagant lehtlast kostab valju naeru ja pillimängu.

Vanker koormaga peatub väravas. Isa hakkab väravast sisse minema, kui märkab värava kõrval külitamas üht meest. Mees on hullusti paisetega kaetud, tema liikmed on mädanikust rohelised, suurivaevu püsib ta aia najal.

Isa ja poeg peatuvad mehe juures. Isa võtab vankrist oma veelähkri ja astub vaesekeese juurde. „Võta, joo! Suu huuled on ju lausa lõhki pragunenud selles kuivas.“

„Aitäh, võõras mees! Olen siin hommikust saadik oodanud, et rikka mehe laualt mõnd palukest kõhu täiteks saada, aga ei anna see mees midagi ära. Kuus venda on seal maja taga pidutsemas, aga vaesele vaevatule ei ole neil midagi anda. Käivad ainult ümber oma valduste ja vaatavad, et kõik ikka ilusti alles oleks ja et keegi midagi neilt ära ei näppaks. Koeradki on neil kannul. Aga koerad on head, needki on minu vastu kenamad, kui nende peremehed.“

„Kurb kuulda, et siinkandis sellised ihnsad inimesed elavad. Mõtlesin just, et lähen küsin endale ja pojale peavarju tänaseks ööks. Aga ilmselt olen sattunud vale värava taha. Ei tea, kellele nad oma rikkust koguvad. Ega seda saa ju hauda kaasa võtta. Ma küll arvan, et kui sul midagi on, siis on hea kui saad seda jagada. Andmise rõõm on ju hea ja kosutav.“

Kuule, kuidas su nimi on? Kas ma saan sinu heaks midagi teha, sind kuidagi sinu hädas aidata?“

„Laatsarus on minu nimi. Aga mind ei saa sa kuidagi aidata. Lase mul siin olla, ei ole minust enam kusagile rändajat ega ole mul ka peret, kes minu pärast muret tunneb. Olen siin, küll midagi ikka sellelt külluslikult kaetud laualt viimaks ka mulle pudeneb. Mine sina oma teed. Siit majast ei leia sa küll ei abi ega tuge. Siin muretsetakse vaid oma rikkuse kasvatamise pärast. Mine, mine oma teed. Jumal õnnistagu sind selle veesõõmu eest, mille sa mulle andsid.“

„Olgu pealegi, vaene Laatsarus. Head inglid hoidku sind!“

Isa, poeg ja eesel koormaga liiguvad edasi. Öö veedavad nad põõsaste varjus, kuusirp valgustab vaikselt puhkajaid.

Nädalapäevad hiljem jõuavad rändurid järele rahvahulgale, kelle keskel liigub Jeesus. Isa ja poeg silmitsevad kuulsat jutlustajat. Ei ole ta midagi teistsugune kui nemad. Sama lihtsad on tema riided, sama tolmused on tema sandaalid. Ei näi Ta rikkana ega tee ennast ka teiste silmis tähtsaks. Jeesus on hea kaaslane, tähelepanelik ja hooliv.

Õhtu saabudes sätib seltskond end lõkke ümber puhkama. Omavahel jagatakse paunadest leitud leiba ning kúpsetatud kala.

Jeesus istus inimeste keskel, kõik kuulasid Tema lugusid. Jeesus räägib selle tähendamissõna:

„Oli üks rikas inimene ja tal oli kombeks rõivastuda purpurisse ja peenlinasesse, pidutsedes päevast päeva rõõmsasti. Aga üks vaene, Laatsarus nimi, oli maas tema värava ees, täis paiseid, ja püüdis oma kõhtu täita leivaraasukestega, mis rikka laualt kukkusid. Kuid koeradki tulid ja lakkusid tema paiseid. Siis sündis, et vaene suri, ja inglid kandsid ta Aabrahami sülle. Aga ka rikas suri ja maeti maha. Ja põrgus piineldes tõstis ta oma silmad üles ja nägi Aabrahami kaugelt ja Laatsarust tema süles. Ja ta hüüdis: „Isa Aabraham, halasta minu peale ja saada Laatsarus, et ta kastaks oma sõrmeotsa vette ja jahutaks mu keelt, sest ma tunnen suurt valu selles leegis!”

Aga Aabraham ütles: „Laps, tuleta meelde, et sa oled oma hea põlve elus kätte saanud, ja nõndasamuti Laatsarus halva. Nüüd lohutatakse teda siin, sina aga tunned valu. Ja pealegi on meie ja teie vahele seatud suur kuristik, et need, kes tahavad siit teie juurde minna, ei saa, ega tulda ka sealt meie juurde.” Aga tema ütles: „Ma palun siis sind, isa, et sa saadaksid Laatsaruse mu isa kotta, sest mul on viis venda, et ta hoiataks neid, et nemadki ei satuks siia piinapaika!” Kuid Aabraham ütles: „Neil on Mooses ja Prohvetid, kuulaku nad neid!” Ent tema ütles: „Ei sugugi, isa Aabraham, vaid kui keegi surnuist nende juurde läheks, siis nad parandaksid meelt!”

Aabraham aga ütles talle: „Kui nad ei kuula Moosest ja Prohveteid, ei neid veena siis ka see, kui keegi surnuist üles tõuseks!”

„Kuuled,“ müksab poeg isa. „Ta räägib meie Laatsarusest. Laatsarus on surnud!”

„Jumal tänatud, et Laatsaruse maapealsed kannatused ei kestnud edasi peale surma ning head inglid võtsid ta oma hoole alla ning panid Aabrahami sülle puhkama. Aga rikka mehe saatus on karm. Tema kõrk ja upsakas käitumine peaks olema meile kõigile õpetuseks. Ei ole mõtet koguda siia ilma rikkust, seda ei saa surres endaga kaasa võtta.“

„Jah,“ mõtleb poiss „parem kui kolmkümmend hõbeseeklit on kolmkümmend head sõpra, või kolmkümmend head lugu, mida Jeesus jutustab.“ Vaikselt kerib ta end isa selja taga vaiba sisse, ja mõtleb Moosesele, Prohvetitele, Aabrahamile ja õnnelikule Laatsarusele.

Küllike Valk, 2013.